

ради това и Александръ, щомъ ся въцари, дигна орѣжіе противъ Гърцы-ты и отиѣ си прѣвзаты-ты мѣста. Тогази и Андроникъ проводи войскѣ сръщѣ новыа Българскый царь, нѣ безъ да ся ударятъ двѣ-тѣ непріятелскы войскы, стана миръ, спорядъ условія-та на кой-то Александръ задържа, колко-то мѣста бѣ отнялъ отъ Гърцы-ты, а само Анхыело имъ даде, та зе вмѣсто него гр. Ямболъ, който бѣ останѣлъ подъ Гърцкѣ власть, а насѣлентъ бѣ отъ жители Българе (1332 г.). Покрай другы-ты условны точки отъ тоя мирный договоръ прибави ся испослѣ и тоя: Младый Андроникъ да даде дъщерѣ си *Маріѣ* за женѣ на Александровый сынъ *Михаила*. На Императора испърво ся нещяше да склони за тоя брачный съжъзъ, нѣ като глѣдаше, че Александръ е готовъ да отговори на отказване-то му съ орѣжіе и да поднови пакъ войнѣ-тѣ, той ся склоны, та подтвърди и това условіе. И тѣй въ 1338 г. свадба-та ся свърши въ Цариградъ, отдѣто послѣ Михаилъ Александровъ заедно съ новѣ-тѣ си супругѣ ся върна съ голѣмо веселіе въ Велико Търново.

Слѣдъ нѣколко время единъ отъ Боляры-ты на имя *Белауръ* бѣше успѣлъ да усвои нѣколко села, нѣ Михаилъ нападна, та си ги отиѣ и развали тоя бунтовникъ, който дѣйствуваше отъ странѣ на Михаилъ-Страшимировы-ты сынове Шишмана и Ивана. Отъ тѣхъ първый ся намираше въ Цариградъ и чякаше удобно врѣмя за да наслѣди бащиный си прѣстолъ, а второй бѣ отишълъ заедно съ майкѣ си при Сърбскыа краль. Въ 1341 г. Александръ прати послан-